

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxx**
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 28. 6. 2017 o vydání povolení k trvalému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-9884/TP-2017.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 14 342 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce, Mgr. Petra Václavka.

Odůvodnění

[1] Žalobkyně se podanou žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 28. 6. 2017 o vydání povolení k trvalému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-9884/TP-2017.

[2] Žalobu odůvodnila tak, že dne 28. 6. 2017 podala žádost o vydání povolení k trvalému pobytu ve smyslu § 68 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 14. 8. 2017 (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“). Žalovaný o žádosti nerozhodl v zákonné lhůtě 60 dnů, proto se žalobkyně nejprve domáhala ochrany svých práv uplatněním opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), u nadřízeného správního orgánu žalované, tj. u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „*Komise*“), jež opatřením proti nečinnosti ze dne 26. 2. 2021, č. j. MV-33869-3/SO-2021, žalovanému přikázala, aby do 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci samé. Žalovaný však o žádosti žalobkyně dosud nerozhodl, proto se žalobkyně podanou žalobou domáhá, aby soud žalovanému uložil povinnost ve věci rozhodnout.

[3] Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhuje její zamítnutí s odůvodněním, že v projednávané věci není a nebyl nečinný. Uvádí, že ve věci zkoumá, zda žalobkyně splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení trvalého pobytu, a dále, že provádí veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně.

[4] U jednání účastníci odkázali na svá písemná podání, soud jednal v nepřítomnosti žalovaného, který se z jednání řádně omluvil. Žalobkyně při jednání setrvala na svých procesních pozicích.

[5] Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí a dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

[6] Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

[7] V dané věci není mezi stranami sporu o tom, že žalobkyně vyčerpala prostředek ochrany proti nečinnosti žalovaného uplatněním opatření proti nečinnosti u Komise, jež opatřením proti nečinnosti dne 26. 2. 2021, č. j. MV-33869-3/SO-2021, žalovanému přikázala, aby do 30 dnů od doručení opatření vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobkyně.

[8] Ze správního spisu postoupeného soudu žalovaným jsou patrné skutečnosti, které uváděla žalobkyně v žalobě, a které po skutkové stránce nebyly žalovaným zpochybněny.

[9] Žaloba je po právu. Podle § 169 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 14. 8. 2017, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 180 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. Podle § 169t odst. 6 písm. g) bod 2. zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném od 15. 8. 2017, o žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li

žádost podána na území. Podle čl. II bodu 1. zákona č. 222/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony řízení podle zákona č. 326/1999 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

[10] K zahájení řízení došlo dne 28. 6. 2017. Žalovaný měl o žádosti rozhodnout do 180 dnů, tedy nejpozději do 27. 12. 2017, což neučinil [srov. § 169 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 14. 8. 2017]. Žalobkyně se totiž mylí, dovozuje-li, že o její žádosti mělo být rozhodnuto do 60 dnů, neboť jí odkazovaný § 169t odst. 6 písm. g) bod 2. zákona o pobytu cizinců byl do zákona o pobytu cizinců vložen novelou č. 222/2017 Sb., účinnou až od 15. 8. 2017 (srov. čl. II bodu 1. zákona č. 222/2017 Sb.). Uvedené však nemá vliv na věcné posouzení žaloby – pro projednávanou věc je podstatné, že Komise jakožto nadřízený správní orgán opatřením ze dne 26. 2. 2021 nečinnost žalovaného (implicitně) konstatovala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41). Za této situace neobstojí argumentace žalovaného, že ve věci provádí další úkony směřující k rozhodnutí ve věci. Žalovaný totiž ode dne, kdy mu bylo doručeno opatření proti nečinnosti Komise dne 26. 2. 2021, č. j. MV-33869-3/SO-2021, dosud v řízení nevydal rozhodnutí ve věci samé, ačkoli lhůta pro vydání rozhodnutí stanovená žalovanému Komisí uplynula dne 31. 3. 2021.

[11] Za této procesní situace je dán důvod pro vyhovění žalobě a uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu, jak je vysloveno pod bodem I. tohoto rozsudku.

[12] Soud tedy shledal žalobu důvodnou a uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, přičemž ke splnění povinnosti stanovil soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému přiměřenou lhůtu, a to v délce 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něžž má právo na náhradu nákladů ten účastník, který byl v řízení plně úspěšný. V tomto řízení byla procesně úspěšná žalobkyně. Náklady žalobce tvoří soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, dále odměna za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč. Úkony jsou tvořeny převzetím věci, sepsáním žaloby a účastí na ústním jednání, při němž došlo zároveň k vyhlášení rozsudku. Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu činí 300 Kč za každý úkon. Odměna advokáta tak činí 10 200 Kč, zvýšených o částku odpovídající 21 % DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Spolu se soudním poplatkem je tedy žalovaný povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení celkem 2 142 Kč k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.) ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 21. dubna 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu